

EVROPSKÝ PARLAMENT

2004

2009

Dokument ze zasedání

KONEČNÉ ZNĚNÍ
A6-0158/2007

25. 4. 2007

ZPRÁVA

o Kašmíru: současná situace a budoucí perspektivy
(2005/2242 (INI))

Výbor pro zahraniční věci

Zpravodajka: Baroness Nicholson of Winterbourne

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	18
POSTUP	26

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o Kašmíru: současná situace a budoucí perspektivy (2005/2242 (INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na svá předchozí usnesení o Džammú a Kašmíru, zejména na usnesení ze dne 29. září 2005 o vztazích EU–Indie: strategické partnerství¹, ze dne 17. listopadu 2005 o Kašmíru², ze dne 18. května 2006 o výroční zprávě o lidských právech ve světě za rok 2005 a politice EU v této oblasti³ a ze dne 28. září 2006 o hospodářských a obchodních vztazích EU s Indií⁴, ze dne 22. dubna 2004 o dohodě o spolupráci mezi ES a Pákistánem⁵ a ze dne 22. dubna 2004 o situaci v Pákistánu⁶,
- s ohledem na všechny rezoluce, které Rada bezpečnosti Organizace spojených národů na toto téma přijala mezi lety 1948a 1971⁷,
- s ohledem na obavy, které ohledně porušování lidských práv v Kašmíru vyjádřili zpravodajové a různé pracovní skupiny Rady OSN pro lidská práva a její předchůdkyně, Komise OSN pro lidská práva, a mezinárodní organizace pro lidská práva,
- s ohledem na Smlouvu o vodách Indu z r. 1960,
- s ohledem na zprávu o návštěvách *ad hoc* delegace Evropského parlamentu v Džammú a Kašmíru, kterou přijal Výbor pro zahraniční věci v listopadu 2004,
- s ohledem na ničivé zemětřesení, které 8. října 2005 zasáhlo Džammú a Kašmír,
- s ohledem na rezoluci Valného shromáždění Organizace spojených národů č. A/RES/60/13 ze dne 14. listopadu 2005, která oceňuje vlády a obyvatele účastníci se zmírňování následků zemětřesení a rekonstrukčních prací,
- s ohledem na návštěvu prezidenta Pákistánské islámské republiky Mušarafa ve Výboru pro zahraniční věci dne 12. září 2006,
- s ohledem na 7. summit EU–Indie, který se konal v Helsinkách dne 13. října 2006,
- s ohledem na obnovené mírové úsilí v Kašmíru po vstupu dohody o příměří v platnost v roce 2003, po němž následoval slib prezidenta Mušarafa v lednu 2004, podle kterého nebude pákistánské území využíváno k přeshraničnímu terorismu, s ohledem na vizi budoucnosti, kterou vyjádřil předseda indické vlády Manmohan Singh a podle které „hranice nelze zrušit, ale měly by ztratit svůj smysl“, a s ohledem na další kolo mírových

¹ Úř. věst. C 227 E, 21.9.2006, s. 589.

² Úř. věst. C 280 E, 18.11.2006, s. 469.

³ Úř. věst. C 297 E, 7.12.2006, s. 341.

⁴ *Texty přijaté tohoto dne*, P6_TA(2006)0388.

⁵ Úř. věst. C 104 E, 30.4.2004, s. 988.

⁶ Úř. věst. C 104 E, 30.4.2004, s. 1040.

⁷ Viz příloha k vysvětlujícímu prohlášení.

rozhovorů, které má začít 17. ledna 2007,

- s ohledem na nedávno představený čtyřbodový plán prezidenta Mušarafa na řešení kašmírského konfliktu (žádná změna hranic Džammú a Kašmíru, volný pohyb osob přes linii příměří (LoC), rozvržená demilitarizace a samospráva se společným mechanismem dohledu se zastoupením Indie, Pákistánu a Kašmířanů) a na návrh předsedy vlády Singha týkající se komplexní smlouvy o míru, bezpečnosti a přátelství,
- s ohledem na návštěvu indického ministra zahraničí Pranaba Mukerdzího v Pákistánu, která začala 13. ledna 2007 a během níž byly podepsány čtyři dohody zaměřené na budování důvěry,
- s ohledem na zprávu Mezinárodní krizové skupiny o Asii č. 125 ze dne 11. prosince 2006 a na zprávy o lidských právech, které vypracovaly organizace Freedom House a Human Rights Watch a americké ministerstvo zahraničí,
- s ohledem na návštěvy zpravodaje Parlamentu na obou stranách LoC v červnu 2006,
- s ohledem na článek 45 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci (A6-0158/2007),

- A. vzhledem k tomu, že jednotlivé části sporného území bývalého knížecího státu Džammú a Kašmír s celkovým počtem 13,4 milionu obyvatel jsou nyní pod správou Indické republiky, Pákistánské islámské republiky a Čínské lidové republiky,
- B. vzhledem k tomu, že velká část území Džammú a Kašmír, zejména oblasti Gilgit a Baltistan, trpí nesmírnou chudobou a zanedbaností, obrovskými nedostatky v základní gramotnosti obyvatel, v přístupu ke zdravotní péči, v demokratických strukturách a v právním řádu a soudnictví; a vzhledem k tomu, že celé území Džammú a Kašmír je postiženo mimořádným hospodářským úpadkem,
- C. vzhledem k tomu, že otázka vodních zdrojů je také faktorem vyostřujícím spor Pákistánu a Indie o Džammú a Kašmír a je významnou součástí jakéhokoli konečného řešení,
- D. vzhledem k tomu, že Džammú a Kašmír jsou zdrojem sporů už téměř 60 let, které byly poznamenány ozbrojenými konflikty mezi Indií, Pákistánem a Čínou; vzhledem k tomu, že tyto konflikty si už údajně vyžádaly přes 80 000 lidských životů; vzhledem k tomu, že je nyní do konfliktů mezi Indií a Pákistánem zapojen i mezinárodní terorismus; a vzhledem k tomu, že Čína, Indie a Pákistán jsou jaderné mocnosti, ačkoliv Indie a Pákistán dosud nepodepsaly Smlouvu o nešíření jaderných zbraní,
- E. vzhledem k tomu, že existuje značné množství důkazů o tom, že po mnoho let Pákistán poskytoval kašmířským militantním skupinám výcvik, zbraně, finanční prostředky a útočiště a nečinil jejich příslušníky odpovědné za zvěrstva, kterých se dopustili na straně spravované Indií; vzhledem k tomu, že však podle zpráv indické vlády od 11. září infiltrace militantních skupin do Indií spravovaného Džammú a Kašmíru značně poklesla,

- F. vzhledem k tomu, že na linii příměří je od listopadu 2003 klid zbraní a, i když byl několikrát porušen, nadále trvá,
- G. vzhledem k tomu, že klid zbraní umožnil Indii a Pákistánu zahájit probíhající dialog o území Džammú a Kašmír, v němž se nyní začíná objevovat určitý pokrok; vzhledem k tomu, že v rámci mírového procesu se v současné době provádí celá řada opatření na budování důvěry (CBM); a vzhledem k tomu, že obyvatelé Kašmíru se snaží využít výhod těchto opatření a opravdu je na místní úrovni provádí; vzhledem k tomu, že Kašmírané na čínské straně zůstávají mimo tento proces,
- H. vzhledem k tomu, že společné komuniké Indie a Číny o Kašmíru, které bylo vydáno na závěr návštěvy prezidenta Mušarafa v Indii v dubnu 2005, pomohlo posílit proces sbližování mezi těmito dvěma zeměmi, a to především tím, že zdůraznilo nezvratnost mírového procesu a zaměřilo se na nevojenské řešení kašmírského konfliktu,
- I. vzhledem k tomu, že hospodářský rozvoj je nezbytně nutný pro budování materiální a společenské infrastruktury a zvyšování výrobního potenciálu oblasti Džammú a Kašmíru; vzhledem k tomu, že společné prohlášení EU–Pákistán ze dne 8. února 2007 je dalším pozitivním krokem k posílení vztahů mezi těmito dvěma zeměmi, a vzhledem k tomu, že obě strany očekávají, že bude dosaženo pokroku v uplatňování dohody o spolupráci 3. generace s nadějí, že tak bude podpořen společensko-hospodářský rozvoj a prosperita Pákistánu; vzhledem k tomu, že EU a Pákistán znovu potvrdily své odhodlání urovnat spory mírovými prostředky v souladu s mezinárodním právem, bilaterálními dohodami a zásadami Charty OSN,
- J. vzhledem k tomu, že institucionálním základem současné rozsáhlé dohody o spolupráci 3. generace mezi ES a Indií, která je v platnosti od roku 1994, je společné politické prohlášení, jímž se ustanovila každoroční jednání na ministerské úrovni a otevřela brána k širokému politickému dialogu,
- K. vzhledem k tomu, že ráno dne 8. října 2005 zasáhlo zemětřesení o síle 7,6 stupně Richterovy stupnice – dosud nejničivější známé zemětřesení mezinárodního rozsahu – rozsáhlý pás území od Afghánistánu přes Pákistán a Indii, ale zdaleka nejvíce postihlo Džammú a Kašmír, přičemž mimořádné ztráty utrpěl Ázad Džammú a Kašmír (ADK) a pákistánská provincie na severozápadní hranici (NWFP),
- L. vzhledem k tomu, že během několika minut si zemětřesení vyžádalo v ADK 75 000 obětí na životech, jejichž počet se později zvýšil na 88 000, a v Indií spravovaném Džammú a Kašmíru si vyžádalo 6 000 obětí, přičemž desetitisíce lidí byly zraněny a miliony ztratily svůj domov a zůstaly na pákistánské straně s minimálním zajištěním základních potřeb, bez stálého přístřeší, zaměstnání, zdravotní péče a možnosti vzdělávání; vzhledem k tomu, že desítky měst a vesnic byly částečně nebo zcela zničeny, zemědělství zdevastováno a životní prostředí kontaminováno; a vzhledem k tomu, že rozvoj byl významným způsobem zbržděn,
- M. vzhledem k tomu, že ozbrojené síly obou států a opoziční ozbrojené skupiny ve sporu o Kašmír by měly dodržovat Ženevské úmluvy z roku 1949 a tradiční mezinárodní humanitární právo, které zakazuje útoky proti civilistům, a porušení těchto ustanovení

představuje válečné zločiny, které jsou státy povinny trestně stíhat,

- N. vzhledem k tomu, že v posledních deseti letech zemřelo na ledovci Siačen více než 2 000 vojáků a že příměří v oblasti Siačen platné od listopadu 2005 je vítané,

Úvod

1. zdůrazňuje, že Indie, Pákistán a Čína (které Pákistán postoupil v roce 1963 tzv. Trans-Karakoram Tract) jsou důležitými partnery EU, přičemž Indie se těší statutu strategického partnera EU; domnívá se, že vyřešení vleklého konfliktu podél linie příměří lze nejlépe dosáhnout společně, trvalým zapojením indické a pákistánské vlády a národů ze všech částí bývalého knížecího státu; přesto se domnívá, že EU má co nabídnout na základě svých dřívějších zkušeností s úspěšným řešením konfliktů týkajících se příslušníků různých etnických skupin, národností a náboženského vyznání; nabízí proto toto usnesení a případná setkání, která z něho mohou vzejít, jako součást společných zkušeností, z nichž se může EU rovněž poučit; znovu upozorňuje na důležitost trvalé podpory EU poskytované Indii i Pákistánu při uskutečňování mírového procesu z roku 2004;
2. poukazuje na to, že Indie je největším sekulárním demokratickým státem na světě a že vyvinula demokratické struktury na všech úrovních, zatímco Pákistán stále ještě zcela nedodržuje zásady demokracie v ADK a musí podniknout kroky směrem k demokracii oblastech Gilgit a Baltistan; poukazuje na to, že obě země jsou jadernými mocnostmi, které nepodepsaly Smlouvu o nešíření jaderných zbraní; zdůrazňuje, že zatímco indická jaderná doktrína vychází ze zásady „nepoužít jaderné zbraně jako první“, Pákistán takový závazek dosud neučinil; dále upozorňuje, že prezident Mušaraf nebyl schopen realizovat svůj závazek z roku 1999, podle kterého „ozbrojené síly nehodlají zůstat u moci déle, než je naprosto nezbytné k přípravě půdy pro rozkvět skutečné demokracie v Pákistánu“;
3. vyzývá zástupce vlád Indie i Pákistánu, aby využili příležitosti, kterou nabízí prohlášení indického předsedy vlády a pákistánského prezidenta, k vydání nového impulsu pro zkoumání možností větší samosprávy, svobody pohybu, demilitarizace a mezivládní spolupráce v otázkách, jako je voda, cestovní ruch, obchod a životní prostředí, a k podpoře skutečného průlomu při hledání řešení sporu o Kašmír;
4. poukazuje na to, že v důsledku zemětřesení se v oblasti ADK značně zhoršilo již tak mimořádně nedostatečné zajišťování základních potřeb tamních obyvatel a že se dramaticky se oslabil potenciál k budování institucí a kapacit; vyzývá Evropskou unii, aby Kašmířany v této souvislosti podporovala;
5. naléhá na vlády Pákistánu a Indie, aby co nejrychleji vyřešily zásadní otázky týkající se oblastí ležících okolo řek a ovlivňující významné vodní zdroje a využití řek protékajících územím Džammú a Kašmír (řeky Indus, Jhelum, Chenab, Ravi, Beas a Sutlej), s odkazem na mechanismus stanovený ve Smlouvě o vodách Indu z r. 1960; zdůrazňuje však, že jako například v případě modernizace přehrady Mangla, uspokojování potřeb místních

obyvatel v oblasti zemědělství, rybářství, chovu dobytka a zásobování vodou musí zůstat hlavní prioritou;

6. konstatuje význam vody, bezpečnosti a udržitelných a bezpečných dodávek energie pro stabilitu a růst regionu a v této souvislosti konstatuje význam rozvíjejících se projektů zavlažování a vodních elektráren; považuje za naprosto nezbytné, aby vlády Pákistánu a Indie pokračovaly ve svém konstruktivním dialogu a konzultovaly se zástupci Kašmíranů otázky týkající se oblastí ležících okolo řek a naléhavě je žádá, aby přijaly holistický přístup k vodním zdrojům, uznaly klíčové vazby mezi vodou, půdou, místními uživateli, životním prostředím a infrastrukturou;
7. zdůrazňuje společné dědictví Indie a Pákistánu, jehož příkladem je stará kultura Džammú a Kašmíru; uznává a oceňuje pluralitní, mnohonárodnostní a náboženskou rozmanitost a sekulární tradice lidu Džammú a Kašmíru, které byly v indické části Džammú a Kašmíru zachovány;

Politická situace: snahy obyvatelstva

8. chválí a podporuje Indii a Pákistán v rozvíjení mírových snah a vítá skutečnost, že dvoustranné rozhovory, které byly na tři měsíce pozastaveny po bombových útocích v Bombaji v červenci 2006, byly obnoveny; zdůrazňuje, že je třeba, aby tento region, EU a mezinárodní společenství podpořily současné dvoustranné rozhovory a aby se zintenzívnily diskuse ohledně vyřešení konfliktu s cílem vytvořit pro obyvatele Džammú a Kašmíru a jejich sousedy perspektivní budoucnost;
9. nadšeně uvítal opatření na budování důvěry (CBM) iniciované Indií a Pákistánem, kterým se daří do jisté míry snížit napětí a podezíravost na obou stranách a které umožnilo rodinám na obou stranách, aby se po letech odloučení opět sloučily; zdůrazňuje, že by vlády Indie a Pákistánu měly vynaložit velké úsilí na zajištění účasti Kašmíranů při řešení hlavních problémů;
10. upozorňuje na to, že obyčejní Kašmírané nyní v důsledku humanitární situace po zemětřesení stále více pociťují přínos mírového procesu díky diskusím a politickému odhodlání indické i pákistánské vlády podpořit volný pohyb osob, zboží a služeb (i když zatím omezený) přes linii příměří;
11. Zdůrazňuje, že v souvislosti s krizemi a konflikty posledních let se význam Organizace spojených národů zvýšil, nikoliv snížil, a že OSN zůstává důležitým fórem pro dialog a diplomacii; připomíná velké množství rezolucí, které Rada bezpečnosti OSN přijala

o Kašmíru mezi lety 1948 a 1971 a které se snažily vyzvat indickou i pákistánskou vládu k tomu, aby přijaly v rámci svých pravomocí opatření pro zlepšení situace a které vyjadřovaly přesvědčení o tom, že v zájmu obyvatel Džammú a Kašmíru, Indie a Pákistánu bude nejlepší urovnat tento spor mírovou cestou; dochází k závěru, že vzhledem k výše i níže zmíněným příkladům porušování ustanovení různých rezolucí Rady bezpečnosti OSN nebyly dosud splněny předpoklady pro uspořádání referenda;

12. opakovaně vyslovuje tvrzení, že podle článku 1.1 Mezinárodního paktu OSN o občanských a politických právech mají všechny národy nezadatelné právo na sebeurčení, na jehož základě mohou svobodně určovat svůj politický status a svobodně uskutečňovat svůj hospodářský, sociální a kulturní vývoj; opakovaně vyslovuje tvrzení, že podle článku 1.3 všechny smluvní strany paktu musí podporovat dodržování práva na sebeurčení a musí toto právo respektovat v souladu s ustanoveními Charty Organizace spojených národů; nicméně upozorňuje na to, že všechny rezoluce OSN o kašmírském konfliktu jasně uznávají pouze právo bývalého knížecího státu Džammú a Kašmír, aby se stal součástí Indie nebo Pákistánu; vítá v souvislosti se snahami o definitivní řešení kašmírského konfliktu, které by bylo pro celou oblast obrovským přínosem, nové myšlenky, jež se v současnosti zvažují v rámci společného dialogu a rozhovorů u indického kulatého stolu, (v této souvislosti vítá především znovuotevření dialogu indické vlády se skupinou All Parties Hurriyat Conference (APHC) a zejména návrhy, na jejichž základě by se hranice staly trvale nepodstatnými, byl by ustanoven systém samosprávy a učinila by se institucionální opatření pro společnou správu nebo správu na základě oboustranné spolupráce; vyzývá Indii i Pákistán, aby i nadále tyto možnosti zvažovaly při svých společných rozhovorech, i rozhovorech s Kašmířany na obou stranách linie příměří a v Gilgitu a Baltistanu;
13. odsuzuje pokračující politickou a humanitární situaci ve všech čtyřech částech Džammú a Kašmíru; vítá ovšem společný mírový proces s cílem přiblížit se konečnému řešení situace v Kašmíru založenému na demokracii, zásadách právního státu a dodržování základních práv; podporuje metodu „druhé cesty“ přístup a širší dialog, kterého se účastní významné osobnosti, akademikové a další odborníci na tyto otázky ze všech částí Kašmíru a z Indie a Pákistánu, kteří přicházejí s praktickými návrhy užší spolupráce; blahopřeje Indii a Pákistánu k tomu, že tyto skupiny dala dohromady, a navrhuje, že EU nabídne praktickou podporu, kdekoli ji k tomu obě strany v rámci společného mírového procesu vyzvou;
14. vyjadřuje však politování nad tím, že Pákistán stále neplní své závazky týkající se zavedení smysluplných a zastupitelských demokratických struktur ADK; poukazuje zejména na to, že v pákistánském národním shromáždění nejsou stále zástupci Kašmíru a správa ADK se uskutečňuje prostřednictvím ministerstva pro záležitosti Kašmíru v Islámábádu, že Kašmírskou radu ovládají pákistánští úředníci a generální tajemník, hlavní policejní inspektor, hlavní auditor a tajemník pro finanční záležitosti pocházejí z Pákistánu; nesouhlasí s ustanovením prozatímní ústavy z roku 1974, které zakazuje jakoukoli politickou činnost, která není v souladu s doktrínou o Džammú a Kašmíru jako součásti Pákistánu, a v tomto smyslu zavazuje každého kandidáta na poslance parlamentu v ADK k podpisu prohlášení o loajalitě; je znepokojen tím, že oblast Gilgit-Baltistan

nemá vůbec žádné demokratické zastoupení;

15. je si vědom toho, že se Pákistán nachází v obzvláště složité situaci a je vystaven tlaku z mnoha stran; nicméně:
 - vyjadřuje hluboké politování nad tím, že nedostatek politické vůle k řešení otázek týkajících se zajištění základních potřeb, politické účasti a právního státu v ADK vedl k tomu, že se zde ženy ocitly po zemětřesení v zoufalé situaci;
 - připomíná podpis dohody o spolupráci 3. generace mezi ES a Pákistánem z roku 2001, jejíž článek 1 jako základní prvek obsahuje dodržování lidských práv a demokratických zásad, a naléhavě žádá EU, aby v rámci svých možností podnikla vše k zajištění dodržování těchto zásad při provádění dohody; je znepokojen zejména tím, že obyvatelé Gilgitu a Baltistanu přímo podléhají vojenské vládě a nepožívají žádných demokratických práv;
 - poukazuje na schválení návrhu zákona o ochraně žen, který reformuje nařízení hudúd o cizoložství a znásilnění založená na právu šaría jako na pozitivní krok při zajišťování lepší ochrany ženských práv v Pákistánu a oceňuje závazek, který prezident Mušaraf a reformní členové parlamentu vyjádřili v souvislosti s prosazováním těchto změn i přes pokusy o jejich odvrácení; zdůrazňuje však, že je nadmíru jasné, že Pákistán musí pro splnění svých závazků na poli lidských práv učinit více;
 - vyjadřuje své trvalé znepokojení nad těžkou situací všech menšin v tomto regionu;
16. naléhavě žádá Pákistán, aby přehodnotil svou koncepci demokratické odpovědnosti a práv menšin a žen v ADK, která jsou jako všude jinde základem zlepšování podmínek obyvatel a odstraňování hrozby terorismu;
17. vyjadřuje obavy ohledně nedostatku svobody projevu v ADK a zpráv o mučení a týrání, o diskriminaci uprchlíků z Indie spravovaného Džammú a Kašmíru a o korupci vládních úředníků a vyzývá pákistánskou vládu, aby zajistila, aby obyvatelé ADK mohli uplatňovat svá základní občanská a politická práva v prostředí bez nátlaku a strachu;
18. dále vyzývá Pákistán, aby zajistil svobodné a spravedlivé volby v ADK, a to vzhledem k tomu, že všeobecné volby dne 11. července 2006 se vyznačovaly podvody a manipulováním s hlasy v rozsáhlém měřítku a vzhledem k tomu, že každému kandidátovi, který odmítl podpořit přistoupení Kašmíru k Pákistánu, byla znemožněna kandidatura; vyzývá rovněž Pákistán k tomu, aby poprvé uspořádal volby v oblasti Gilgit a Baltistan;
19. naléhavě žádá vlády Pákistánu a Indie, aby také proměnily příměří, které v Siačenu trvá od roku 2003, v trvalou mírovou dohodu, protože na tomto nejvýše položeném bitevním poli na světě umírá každoročně více vojáků z klimatických důvodů než z důvodu ozbrojeného konfliktu;

20. vyzývá Evropskou unii, aby podpořila Indii a Pákistán při vyjednávání o zóně úplného stažení vojsk v oblasti Siačen, aniž by bylo dotčeno postavení kterékoli strany, a to zejména nabídkou pomoci při zajištění monitorovacích technologií a ověřovacích postupů;
21. vyzývá militantní ozbrojené skupiny, aby vyhlásily příměří, po kterém bude následovat proces odzbrojení, demobilizace a reintegrace; vyzývá vlády Pákistánu a Indie, aby takové příměří usnadnily;
22. vyzývá pákistánskou vládu, aby zrušila militantní internetové stránky a časopisy; navrhuje, aby pákistánská a indická vláda zvážily zavedení zákona proti nenávistným projevům;
23. poukazuje na to, že Indií spravovaný Džammú a Kašmír má podle článku 370 indické ústavy zvláštní postavení, které této oblasti poskytuje větší autonomii než jiným státům unie; je potěšen nedávnými snahami v Indií spravovaném Džammú a Kašmíru, jejichž cílem je posílení demokracie (o čemž svědčí 75% účast v nedávných místních volbách), a snahou předsedy vlády Singha znovu zahájit dialog se skupinou APHC; upozorňuje však na přetrvávající nedostatky v uplatňování lidských práv a přímé demokracie, jak dokládá například skutečnost, že všichni kandidáti na úřad v Džammú a Kašmíru (stejně jako v jiných státech) musí písemně přísahat věrnost ústavě státu Džammú a Kašmír, která stvrzuje celistvost Indie; vyzývá Národní komisi pro lidská práva (NHRC) Indie, aby plně uplatňovala svůj mandát, pokud jde o jakékoli podezření z násilí nebo důkazy o něm, a získala ještě větší důvěryhodnost, vyzývá NHRC, aby napravila situaci, kdy v její správní radě chybí odborníci na lidská práva; doufá, že pokrok v této oblasti se zvýší a že nové zákony týkající se dětské práce a násilí na ženách přinesou příznivé výsledky; se znepokojením konstatuje, že mnoho Kašmíranů je zadržováno bez řádného soudního procesu; odsuzuje zdokumentované případy porušování lidských práv indickými ozbrojenými silami, obzvláště pokud zabíjení a znásilňování pokračuje v atmosféře beztrestnosti; se znepokojením konstatuje, že NHRC na základě svého statutu nemá žádné pravomoci vyšetřovat porušování lidských práv příslušníky indických ozbrojených složek; nicméně je povzbuzen respektovaným doporučením NHRC, aby armáda jmenovala vyšší důstojníky, kteří dostanou pověření dohlížet na dodržování základních lidských práv a zákonů ve svých vojenských jednotkách; všímá si, že se indická vláda v září 2005 zavázala, že porušování lidských práv nebude tolerovat; vyzývá dolní sněmovnu indického parlamentu Lok Sabha, aby zvážila úpravu zákona na ochranu lidských práv, která by NHRC umožnila nezávisle prošetřit údajná porušování tohoto zákona ze strany ozbrojených sil;
24. v této souvislosti vítá prohlášení předsedy vlády Singha, který požaduje „nulovou toleranci k porušování lidských práv“ v Kašmíru, a vyzývá indickou vládu, aby v Džammú a Kašmíru ukončila praxi zabíjení bez soudu, „mizení“, mučení a svévolného zadržování ;
25. vyzývá Indii a vládu státu Džammú a Kašmír ke zrušení všech právních ustanovení poskytujících faktickou imunitu členům ozbrojených sil a ke zřízení nezávislé a nestranné vyšetřovací komise pro závažná porušení mezinárodně uznávaných lidských práv a humanitárního práva indickými bezpečnostními silami, k nimž došlo od počátku

konfliktu;

26. naléhavě žádá vlády Indie a Pákistánu, aby umožnily mezinárodním organizacím pro lidská práva (např. Freedom House, Amnesty International a Human Rights Watch) okamžitý a neomezený přístup do všech částí bývalého knížecího státu za účelem prošetřování stavu lidských práv v této oblasti a vypracovávání pravidelných nezávislých zpráv na toto téma; naléhavě žádá obě vlády, aby se veřejně zavázaly, že s takovými mezinárodními organizacemi pro lidská práva budou plně spolupracovat;
27. je si vědom obtížných životních podmínek mnoha skupin obyvatelstva, například násilně vysídlených panditů z Kašmírského údolí; naléhavě žádá, aby se přednostně řešila diskriminace, která je vůči nim a jiným skupinám uplatňována, a to především v zaměstnání; navrhuje, aby se tyto skupiny samy snažily získat větší práva vytvořením výborů svých zástupců, které si zvolí, a dbaly na to, aby v těchto výborech byly náležitě zastoupeny ženy a osoby mladší 25 let;
28. navrhuje, aby Indie přehodnotila, do jaké míry lze považovat za úspěch to, že Ladákh byl v roce 1993 přiznán status Rady autonomní oblasti; doufá, že obchodní cesta Kargil Skardu může být obnovena v rámci procesu budování důvěry (CBM) a že ke spojení Ladákh se Severními oblastmi může dojít zřízením přechodů obdobných těm, které byly vytvořeny na jiných místech linie příměří;
29. vítá zejména obecný nárůst v počtu víz vydaných na cesty mezi Indií a Pákistánem a znovuzprovoznění autobusového spojení mezi Šrínagarem a Muzaffarábádem; konstatuje, že jeho využití je podle posledních statistik omezeno na méně než 400 osob na každé straně linie příměří; a vyzývá indické a pákistánské úřady, aby uvolnily omezení týkající se vydávání cestovních povolení;
30. blahopřeje Indii k jejímu úsilí o socioekonomický rozvoj Džammú a Kašmíru prostřednictvím zvláštních balíčků pro stát a k důrazu na tvorbu pracovních míst a opatření na podporu cestovního ruchu v Džammú a Kašmíru, a navrhuje zabývat se tím, jakým způsobem by mohlo (nadcházející) partnerství mezi EU a Indií napomáhat vytváření nových pracovních míst vyžadujících odbornou kvalifikaci, a to zejména pro ženy a mladé lidi; povzbuzuje Evropskou unii, aby podpořila iniciativy místních nevládních organizací na zřizování projektů budování kapacit pro ženy ve výrobě i marketingu; je přesvědčen, že Evropská unie by mohla řešit otázku rovných příležitostí zvýšením obchodu s produkty, které tradičně zajišťují živobytí ženám, například s textilními a řemeslnými výrobky, a usnadněním obchodu se službami v odvětvích zaměstnávajících ženy; doporučuje, aby hospodářské vztahy mezi Evropskou unií a Pákistánem byly posíleny obdobným způsobem;

Boj s terorismem

31. uznává, že bez ukončení terorismu nelze dosáhnout skutečného pokroku na cestě k politickému řešení nebo zlepšení hospodářské situace obyvatel v Džammú a Kašmíru; konstatuje, že přestože v posledních pěti letech došlo k trvalému poklesu počtu obětí teroristických útoků, způsobila činnost stále se měnících teroristických skupin se základnami v ADK, jako je Laškar-i-Taiba a Harakat ul-Mudžahedín, stovky úmrtí v Indií spravovaném Džammú a Kašmíru i mimo něj;

32. odsuzuje doložené případy porušování lidských práv Pákistánem, včetně případů v Gilgitu a Baltistanu, kde údajně došlo k násilným nepokojům v roce 2004, a až příliš časté případy teroru a násilí, jichž se dopouštějí ozbrojené skupiny; vyzývá Pákistán, aby přehodnotil způsob, jakým v ADK a Gilgitu a Baltistanu přistupuje k základním právům svobody vyjadřování, sdružování a náboženského vyznání, a se znepokojením si všímá zpráv o údajném mučení a zadržování osob bez řádného soudního procesu, které přinášejí organizace pro ochranu lidských práv jako například Amnesty International; naléhavě žádá všechny zainteresované strany, aby učinily vše, co je v jejich silách, k odstranění tohoto násilí; vítá, že se Pákistán veřejně zavázal, že zastaví pronikání ozbrojených skupin, které operují mimo jím kontrolované území, přes hranici příměří, ale domnívá se, že k tomu musí Pákistán podniknout mnohem důraznější a účinnější opatření; vyzývá prezidenta Mušarafa k dalšímu rozhodnému a odhodlanému boji proti terorismu, který představuje, jak se všeobecně uznává, obrovský úkol; schvaluje a podporuje mnohostrannou a dvoustrannou pomoc členských států EU Pákistánu v boji proti terorismu a v jeho úsilí zlepšit život obyvatel ADK a Gilgitu a Baltistanu; kromě toho vyzývá vládu Pákistánu a členské státy EU, aby se intenzivněji snažily odhalovat a zadržovat potenciální teroristy, kteří do Pákistánu přicházejí z členských států EU; vítá nedávné zřízení společné komise, tzv. společného indicko-pákistánského mechanismu proti terorismu, který obě vlády ustanovily pro boj s terorismem a sdílení zpravodajských informací, a bere na vědomí, že první schůze této komise proběhla dne 6. března 2007 v Islámábádu;
33. důrazně podporuje doporučení mezinárodní krizové skupiny ze dne 11. prosince 2006, aby Pákistán odzbrojil militantní skupiny, uzavřel výcvikové tábory teroristů, učinil přítrž náboru a výcviku teroristů na svém území a zastavil přísun peněz a zbraní pro Tálibán a jiné zahraniční či místní ozbrojené skupiny na pákistánském území;
34. uznává a podporuje přání kašmírského lidu, aby se podstatně snížila vojenská přítomnost na obou stranách linie příměří; poukazuje však na to, že ke smysluplné demilitarizaci může dojít jen společně se zavedením skutečných opatření, která odstraní hrozbu pronikání ozbrojených skupin působících mimo Pákistán do Džammú a Kašmíru, a na základě procesu budování důvěry, který zahrnuje ukončení vzájemného obviňování, plné zprovoznění autobusového spojení mezi Šrínagarem a Muzaffarábádem, budování komunikačních a obchodních vazeb a zavedení dalších opatření definovaných v úzké spolupráci s kašmírským lidem na obou stranách; a upozorňuje na pozitivní dopad, který to bude mít na duševní zdraví a pocit bezpečí těchto osob, zvláště pak dětí a mladých lidí; zdůrazňuje, že pouze nová opatření směřující do budoucnosti mohou dát celému procesu pozitivní dynamiku;

Opatření na budování důvěry

35. s radostí vítá poslední známky obnoveného úsilí o řešení sporu o Kašmír ze strany pákistánské a indické vlády, které dokonce zahrnuje i značné politické posuny;
36. vítá zejména opatření, která byla učiněna ke spojení rodin rozdělených linií příměří a která umožnila otevření pěti přechodů; je si vědom toho, že otvírání těchto míst na linii příměří probíhalo evidentně velmi pomalu a neodpovídalo naléhavosti situace na místě;

přesto podporuje a očekává stále častější přechody hranic; přál by si, aby byly přechody umožněny všem občanům na obou stranách linie a doporučuje, aby Indie a Pákistán zavedly opatření, která by usnadnila veškeré cestování, ať už uvnitř bývalého knížecího státu nebo v mezinárodním rozsahu, pomocí zrychlených administrativních a konzulárních služeb;

37. domnívá se, že je třeba zintenzívnit vzájemné výměny mezi oběma stranami linie příměří na všech úrovních občanské společnosti a ve všech oblastech života; navrhuje, aby se vytvářely výměnné programy mezi právníckými sdruženími, školami a univerzitami, včetně společné univerzity, jejíž budovy by se nacházely na obou stranách demarkační linie; navrhuje, aby vojenští představitelé zneprátelených vojsk zahájili vzájemný dialog, což by umožnilo snížit podezíravost, kterou vůči sobě obě armády mají;
38. doporučuje, aby bylo zvaženo zřízení společné indicko-pákistánské monitorovací jednotky pro sdílení údajů o povětrnostních podmínkách a seismické činnosti, která by zajistila včasné varování před přírodními katastrofami vznikajícími na jedné nebo druhé straně linie příměří;
39. na politické úrovni doporučuje, aby byl vytvořen společný indicko-pákistánský parlamentní výbor na podporu intenzivnějších diskusí a dialogu mezi parlamenty; obdobně navrhuje vytvořit společné pracovní skupiny na úrovni místních vlád, které by se zabývaly otázkami obchodu a cestovního ruchu;
40. vybízí společnosti EU, aby si uvědomily, jaký investiční a turistický potenciál všechny oblasti Kašmíru představují, zejména s ohledem na existenci vysoce motivované pracovní síly; navrhuje, že by evropské podniky mohly s místními společnostmi vytvořit podniky se společnou majetkovou účastí a že by se mohla vypracovat opatření na zajištění investic, aby se zvýšila důvěra investorů; vyzývá všechny strany, aby podpořily a usnadnily zastoupení svých obchodních komor na mezinárodních obchodních veletrzích v Evropské unii, aby zde mohly propagovat své výrobky určené k vývozu;
41. dále podporuje výzvu, aby Pákistán rozvíjel lidské zdroje investicemi do terciárního školství, včetně škol odborné přípravy a vyšších technických škol v oblastech pod federální správou včetně oblastí Gilgit-Baltistan v Kašmíru;
42. poukazuje na to, že Indie je jediný největší příjemce výhod v rámci všeobecného systému preferencí (Generalised System of Preferences, GSP); naléhavě žádá Komisi, aby automaticky přehodnocovala program GSP+ a jiná příslušná obchodní opatření ihned po velkých přírodních katastrofách, jako je například zemětřesení; vítá, že se jihoasijské státy v rámci Jihoasijského sdružení pro regionální spolupráci (SAARC) zavázaly, že budou podnikat účinné kroky směrem k tomu, aby se jihoasijská dohoda o volném obchodu stala politickou a ekonomickou realitou, díky níž se tři části Džammú a Kašmíru budou těšit těm největším výhodám, a vyzývá pákistánskou vládu, aby ukončila „systém pozitivního seznamu“; poukazuje na to, že ačkoli vzájemný obchod obou zemí zaznamenával v minulém desetiletí výkyvy, celkový objem oficiálního obchodu mezi Indií a Pákistánem se zvýšil ze 180 milionů USD v roce 1996 na 602 milionů USD v roce 2005, a vzhledem k tomu, že vysoký objem neformálního obchodu naznačuje latentní potenciál vzájemného obchodu, mohl by tento trend pokračovat a měl by být podporován;

43. zdůrazňuje, že cestovní ruch skýtá obrovské možnosti ke stimulaci růstu místního hospodářství; vybízí proto vlády EU, aby bedlivě sledovaly bezpečnostní situaci a mohly poskytovat těm, kdo chtějí cestovat do Džammú a Kašmíru, aktuální a koordinované informace a rady;

Důsledky zemětřesení z 8. října 2005

44. naléhavě zdůrazňuje, že zemětřesení mělo obrovský dopad na život Kašmíranů na obou stranách linie příměří a že kritická humanitární situace oslabila již tak nedokonalou institucionální kapacitu v oblasti ADK a NWFP; zdůrazňuje, že pro tamní obyvatele je hlavní starostí každodenní boj o přežití;
45. vyjadřuje politování nad tím, že kromě obrovských ztrát na životech utrpěla oblast ADK nevyčíslitelné materiální škody na infrastruktuře (nemocnice, školy, státní budovy, komunikace) a na základních, i když ještě málo stabilních, institucích a službách;
46. je hluboce zarmoucen tím, že zemětřesení neúměrně zasáhlo děti: podle údajů UNICEF zahynulo 17 000 dětí; je nanejvýš znepokojen zprávami o obchodování s dětmi bezprostředně po katastrofě; a vyzývá pákistánskou vládu, aby se zvláštní pozorností řešila otázku práv a ochrany dětí v ADK a Gilgitu a Baltistanu a aby se zaměřila na účinnější řešení problému obchodování s dětmi;
47. upozorňuje na nešťastný osud tří milionů vnitřně vysídlených osob (IDP) a osob, které trpí velkou a trvalou nouzí v důsledku zemětřesení v ADK; vzhledem k tomu, že neexistuje úmluva o právech vnitřně vysídlených osob, vítá Směrnice OSN, které poskytují základ pro humánní reakci na závažné ohrožení lidských práv v případě nuceného vysídlení ve vlastní zemi, a požaduje, aby všechny příslušné orgány, jež mají v Kašmíru své zájmy, tyto směrnice respektovaly; vyzývá pákistánskou vládu, aby co nejdříve učinila vše, co je v její pravomoci, pro přidělení půdy obyvatelům těch vesnic, které doslova zmizely v sesuvech půdy, aby tito lidé mohli znovu vybudovat své živobytí v rámci vesnic a vystavět si trvalá obydlí; důrazně doporučuje, aby se EU důsledně zaměřovala nejen na výše zmíněné směrnice, ale také na širší otázky demokracie, spravedlnosti a lidských práv ve všech čtyřech oblastech Kašmíru; poukazuje také na to, že uprchlické tábory, které se již dlouho nacházejí na obou stranách linie příměří, by měly být zrušeny a ochraně, potřebám a sociální integraci jejich obyvatel by měla být věnována náležitá pozornost a mělo by jim být povoleno vrátit se rychle domů nebo se trvale přesídlit; konstatuje, že mezinárodní společenství by v tomto ohledu mělo nabídnout svou pomoc;
48. zdůrazňuje, že pohroma zasáhla oblast, která je oslabena konfliktem a terorismem a jejíž základní instituce a regionální stabilita jsou neustále poškozovány organizovaný, zločinem a také tím, že přes linii příměří pronikají sítě radikálních islamistů, které využívají tamního členitého terénu;
49. je zděšen tím, že již zcela základní životní podmínky, ve kterých obyvatelé ADK žili před zemětřesením (např. pokud jde o potraviny, vodu, přístřeší, hygienická zařízení, školy a sotva vyhovující zdravotní střediska) se zemětřesením výrazně zhoršily; vyzývá příslušné orgány, aby v situaci, kdy se miliony lidí nacházejí v nejvyšší nouzi, soustředily energii na boj proti korupci, která odvádí finanční pomoc jiným směrem, než k těm,

kterým je určena, a také na znepokojující obvinění, že teroristické organizace zakázané Organizací spojených národů operují v zemětřesením postižené zóně v ADK; vyzývá Komisi, vlády členských států, indickou a pákistánskou vládu a humanitární organizace, aby se i nadále soustředily na základní potřeby obětí zemětřesení;

50. poukazuje na to, že velikost a dopad zemětřesení byly daleko větší na pákistánské straně linie příměří, kde zničily celou část místní státní infrastruktury a nevyhnutelně zpozdily služby nutné k reakci na mimořádnou událost; blahopřeje vládám, armádám a místním obyvatelům na obou stranách linie příměří k jejich nadšení, odhodlání a snaze řešit četné problémy, které zemětřesení způsobilo;

Reakce na zemětřesení z 8. října 2005

51. oceňuje, že reakce mezinárodního společenství, Indie a Pákistánu byla za daných okolností rychlá a pozitivní: mezi Indií a Pákistánem byl okamžitě navázán kontakt na nejvyšší úrovni; domácí a místní nevládní organizace zareagovaly správně a spolupracovaly s místními a ústředními orgány; doporučuje, aby Evropská unie příznivě posuzovala další žádosti o pomoc při rekonstrukci v oblastech postižených zemětřesením, a žádá Komisi, aby poskytla aktuální informace o žádostech, které již byly v této věci podány;
52. s obavami konstatuje, že předběžné vyčíslení škod a potřeb, které vypracovaly Asijská rozvojová banka a Světová banka a ke kterému přispěla Komise, odhaduje celkové ztráty pracovních míst nebo živobytí v důsledku zemětřesení na 29 %, s dopadem na zhruba 1,64 milionu lidí, z nichž více než polovina je podle odhadu mladší 15 let; vítá projekt Komise s finanční dotací ve výši 50 milionů EUR nazvaný Podpora pro první obnovu a rekonstrukci Pákistánu; zdůrazňuje, že tento projekt by se měl v krátkodobém výhledu zaměřit na ochranu těch nejzranitelnějších, obnovu hospodářské činnosti v postižených oblastech včetně oživení malých podniků a náhrady ztraceného majetku v zemědělství a na tvorbu pracovních příležitostí pomocí programů vzdělávání a zvyšování kvalifikace; doporučuje, aby ve středně- a dlouhodobém výhledu opatření na obnovu a zajištění obživy zahrnovala mikrofinancování a zvyšování kvalifikace, a naléhavě žádá Komisi, aby tyto strategie dlouhodobě podporovala;
53. blahopřeje všem, kdo se zapojili do zjišťování a řešení zdravotních potřeb lidí, kteří přežili zemětřesení v táborech, v nichž nedošlo k velkému výskytu onemocnění způsobených kontaminovanou vodou, přestože po katastrofě vznikly problémy se zásobováním pitnou vodou a vhodným hygienickým zařízením; blahopřeje pákistánské vládě k tomu, že zajistila přístřeší a dodávky pro více než dva miliony vysídlených osob, aby tito lidé mohli přežít v zimě, a blahopřeje Indii, která nyní zajišťuje nová obydlí pro 30 000 osob, které na její straně linie příměří přišly o své domovy; je znepokojen zprávami o tisících lidí, kteří stále žijí ve stanech, jak zjistila návštěva parlamentní delegace SAARC v ADK ve dnech 15. až 22. prosince 2006;
54. konstatuje, že během několika dní po katastrofě zřídil Pákistán federální komisi pro zmírnění následků zemětřesení, která koordinovala pátrací a záchranné práce a humanitární pomoc; vyjadřuje však politování nad tím, že Pákistán nebyl schopen přijmout nabídku Indie na poskytnutí helikoptér z důvodů národnosti pilotů, stejně jako nabídku společných záchranných prací na obou stranách linie příměří, zdravotnických

záchranných týmů a opravy telekomunikačních zařízení, což vše mohlo významně přispět ke snížení počtu obětí; vyjadřuje proto politování nad tím, že zemětřesení se nestalo příležitostí k prokázání politické vůle upřednostnit humanitární potřeby obyvatel Kašmíru a překonat politické rozdíly;

55. oceňuje, že velmi rychle přislíbily Pákistánu finanční pomoc sousední státy (Indie, Čína, Írán a Afghánistán) a z širšího okolí Turecko a Organizace islámské konference (OIC) a celé mezinárodní společenství; blahopřeje Evropské komisi, která již v Pákistánu působí, konkrétně GR Úřadu pro humanitární pomoc Evropského společenství (ECHO), k jeho okamžité a účinné reakci; podněcuje dárce, aby co nejrychleji splnili své původní sliby;
56. blahopřeje Komisi zejména k jejímu dlouhodobému programu financování vytvořenému v reakci na zemětřesení, který nyní poskytl 48,6 milionu EUR a který je realizován ve spolupráci s nevládními organizacemi, Červeným křížem a agenturami OSN; vyzývá k dalším závazkům EU ve prospěch obnovy v Kašmíru;
57. lituje, že pákistánská vláda trvala na tom, aby byly z humanitární pomoci, kterou dodala Indie, před jejím rozdělením odstraněny všechny indické štítky;
58. zdůrazňuje skutečnost, že počáteční váhavá reakce pákistánské armády vytvořila bezprostředně po katastrofě prostor k naléhavému poskytnutí pomoci, který využily ozbrojené organizace nacházející se na tomto území, např. Jamaat-e-Islami a Jamaat-ud-Dawa, přejmenovaná Lakshar-e-Tayyaba (prohlášená za teroristickou organizaci, kterou z tohoto důvodu Mušarafa vláda v roce 2002 zakázala), které se velmi rychle staly skutečnými poskytovateli potravin, ubytování, školní výuky pro děti a sociální pomoci pro vdovy; je velmi znepokojen tím, že tato situace zvýšila důvěryhodnost těchto názorově polarizovaných skupin v očích místního obyvatelstva a ještě více oslabila možnosti skutečně demokratického zastoupení;
59. naléhavě žádá indickou a pákistánskou vládu spolu s mezinárodním společenstvím, aby učinily vše, co je v jejich silách, pro zabezpečení ochrany a přísné sledování používání poskytnutých finančních prostředků;
60. nadšeně vítá zásadní dohodu ze dne 2. května 2006 o oživení obchodu přes linii příměří mezi rozdělenými oblastmi Džammú a Kašmíru zahájením nákladní dopravy mezi Šrínagarem a Muzaffarábádem a zprovozněním druhé autobusové linky přes Kašmír, spojující Poonch v Džammú a Kašmíru s Rawalakotem v ADK; navrhuje vybudování silniční sítě mezi Džammú a Sialkotem a Gilgit-Baltistanem; rovněž navrhuje zavedení železničního spojení mezi Džammú a Šrínagarem a rekonstrukci silnice spojující obě města; vítá slib předsedy vlády Singha ze dne 23. května 2006 vytvořit prostředí volnějšího obchodu a volnějšího pohybu s „měkkými hranicemi“ (soft borders), aby vzniklo ovzduší vhodné pro řešení sporu v Kašmíru; podněcuje obě strany k rychlému zvýšení objemu oficiálních obchodních výměn; naléhavě žádá, aby byla rychle uzavřena dohoda o podmínkách silniční nákladní přepravy s důrazem na jejich maximální zjednodušení; navrhuje vypracování plánu rozvoje integrovaného trhu s několika zemědělskými zpracovatelskými jednotkami, chladirenskými řetězci, drobnými kontejnerovými službami a celními službami pro nákladní přepravu;

Závěry

61. naléhavě žádá EU a její orgány, aby se postaraly o to, že obtížná situace obyvatel Džammú a Kašmíru nezmizí ze zorného pole a budou navrženy a realizovány programy pomoci a jiné podpory, jejichž záměrem bude dlouhodobá obnova a budování institucí;
62. zdůrazňuje, že vlastní zkušenosti EU ukazují, že významného zlepšení vztahů mezi zeměmi lze dosáhnout zvýšením objemu bilaterálních obchodních toků; domnívá se, že v případě Džammú a Kašmíru je obchod přes linii příměří obzvláště důležitý pro stimulaci hospodářského růstu, rozvoj a uvolnění hospodářského potenciálu; doporučuje proto, aby byly upřednostněny projekty zaměřené na budování dopravních cest a infrastruktury;
63. silně podporuje probíhající iniciativy politických vládnoucích struktur na obou stranách a na všech úrovních a vyzývá je, aby upřednostnily potřeby obyvatel Kašmíru jak z materiálního, tak z institucionálního hlediska, aby byla možná náprava jejich nevýhodného politického, ekonomického, sociálního a kulturního postavení obyvatel; doporučuje, aby byla EU připravena reagovat na požadavky kterékoli z vlád;
64. oceňuje vynikající práci delegace Komise v Islámábádu a Dillí;
65. poukazuje na to, že přírodní katastrofy mohou někdy vytvořit politické podmínky pro mír, že příroda nezná hranic, a že obyvatelům Kašmíru lze naději na zlepšení jejich budoucnosti nabídnout pouze na základě společných udržitelných opatření Pákistánu a Indie;
66. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států Evropské unie, vládám Indické republiky, Pákistánské islámské republiky, kompetentním orgánům a vládám Džammú a Kašmíru pod indickou a pákistánskou správou, vládě Čínské lidové republiky a Organizaci spojených národů.

Obecné souvislosti

1. Utrpení kašmírského lidu znepokojuje mezinárodní společenství už přes padesát let. Neočekávané důsledky rozdělení indického subkontinentu způsobily, že původně nezávislý, historicky významný a krásný knížecí stát Džammú a Kašmír zůstal rozdělen mezi Pákistánskou islámskou republiku a Indickou republiku. Konfliktem poznamenané rozdělení země si vyžádalo tisíce životů a donutilo statisíce lidí k útěku a k hledání útočiště, v mnoha případech v členských státech EU a v Severní Americe. Tito lidé nezůstali mlčet a dožadovali se, aby jejich bývalý milovaný stát byl opět sjednocen, aby byly znovu sjednoceny jejich rodiny a aby byl tento konflikt natrvalo ukončen. Ačkoliv Evropská unie nebyla vyzvána, aby v tomto sporu působila jako prostředník, začala se vzhledem k rostoucímu významu této oblasti stále více zajímat o všechny záležitosti, které se subkontinentu týkají.
2. V důsledku rozdělení připadlo Indické republice Kašmírské údolí, Džammú, Ladákh a ledovec Siačen, tj. území souhrně nazývané jako stát Džammú a Kašmír. Pákistánská islámská republika získala kontrolu nad Ázad Džammú a Kašmírem (ADK) a nad oblastí Gilgitu a Baltistanu, která byla přejmenována na Severní oblasti a jejíž malou část Pákistán postoupil v roce 1963 Čínské lidové republice.
3. Indie a Pákistán vedly následně o Kašmír tři války, v jejichž důsledku došlo k trvalému umístění rozsáhlých vojsk po obou stranách hranice zvané linie příměří (LoC), která byla na základě bilaterální dohody vytyčena v roce 1972.

Politika EU a současná zpráva

4. EU důrazně podporuje regionální integraci, liberalizaci obchodu a hospodářskou spolupráci, má smlouvy o spolupráci jak s Indií, v současnosti největším demokratickým státem na světě, tak s Pákistánem, který se v souvislosti se sporem o hranici s Afghánistánem a svým odhodlaným bojem proti terorismu stal jejím klíčovým spojencem. Obě země jsou jadernými mocnostmi. Evropský parlament se intenzivně zajímá o všechny aspekty této situace, a proto vznikla tato zpráva.
5. Zpravodaj navštívil území po obou stranách linie příměří a vedl rozsáhlé konzultace s politiky na všech úrovních (jak ve vládě, tak v opozici), včetně skupiny All Party Hurriyat Conference (APHC), zástupců občanské společnosti, akademiků, podnikatelů, výborů pro lidská práva, mezinárodních diplomatů a armády, obyvatel „migračních“ a uprchlických táborů, zástupců Rady, Komise a velvyslanectví a mnoha občanů EU kašmírského původu. Zpravodajovi se dostalo obsáhlých informací ze strany obou armád a významné pomoci ze strany delegací Komise v Dillí a Islámábádu.
6. Během posledních měsíců podnikla řada poslanců EP oficiální i neoficiální návštěvy, aby pro tuto zprávu získali další poznatky a podklady.

Mírový proces

7. Navzdory pochmurné atmosféře pokračujícího konfliktu, jejíž bezútěšnost vnější svět vnímá už po několik měsíců, podnikla indická a pákistánská vláda ve spolupráci se všemi skupinami kašmírského lidu po obou stranách linie příměří a v hlavních městech významné kroky směrem k trvalému a mírovému řešení tohoto konfliktu.
8. Bezprostřední vývoj rozhovorů kolem indického kulatého stolu, které inicioval předseda vlády Singh, se týká snahy omezit konfliktní charakter hraničních sporů. Pět pracovních skupin, které byly ustanoveny pro první konferenci u kulatého stolu, zapojuje všechny zainteresované strany (a to i přesto, že se zastánci tvrdé linie uvnitř skupiny All Party Hurriyat Conference (APHC) zdráhali takových jednání zúčastnit), aby mimo jiné pracovaly na možnostech větší samosprávy v blízké budoucnosti.
9. Nehledě na projevy nesouhlasu, které v Pákistánu vycházejí i z velmi vysokých míst (a to jak z armády, tak ze správy), podnikli prezident Mušaraf, předseda vlády a ministr zahraničí řadu významných kroků a dali najevo svou otevřenost vůči společným iniciativám.
10. Společný trvalý dialog mezi Indií a Pákistánem, který je toho výsledkem a který je touto zprávou plně podporován, dal vzniknout řadě opatření na budování důvěry (CBM), jež mimo jiné umožňují členům rozdělených rodin, aby překročili linii příměří a aby se poprvé po šedesáti letech opět setkali.
11. EU s radostí vítá společné indicko-pákistánské komuniké o Kašmíru vydané v dubnu roku 2005, které pomáhá posílit tento proces a stvrzuje nezvratnost mírového procesu, jakož i cíl vyřešit kašmírský konflikt mírovou cestou a následně pokračovat v dialogu.
12. Zpráva naléhavě vybízí EU, aby i nadále nabízela veškerou možnou podporu všem těmto významným iniciativám, které jsou schopné přinést mír do mnohem širší oblasti a posílit organizace jako například SAARC a SAFTA, na jejichž činnosti se EU aktivně podílí.
13. Zpráva rovněž zdůrazňuje jak významné pro EP je, aby z demokracie a lidských práv těžili všichni obyvatelé této oblasti, zvláště oběti zemětřesení, které Kašmír zasáhlo v roce 2005, osoby přinucené k migraci, uprchlíci a osoby, které základních svobod a demokratických práv nepožívají.

Džammú a Kašmír

14. Navzdory mírovému procesu je Indie i nadále kritizována za svou rozsáhlou vojenskou přítomnost na linii příměří doprovázenou opakovaným porušováním lidských práv, což dokládají četné zprávy, které EP získává z oficiálních zdrojů i od jednotlivců. Kvůli dokladům o existenci alespoň jednoho výcvikového tábora teroristů na území ADK je pro pozorovatele obtížné zhodnotit požadavky na obranu, zvláště pokud v této oblasti operuje Al-Káida.

Zpráva uznává a vítá skutečnost, že stát Džammú a Kašmír existuje v rámci indické

multináboženské a multietnické sekulární demokracie, a zdůrazňuje nutnost dodržovat lidská práva i navzdory konfliktu.

15. Zpravodaj upozorňuje na uprchlické tábory, které existují již dlouhou dobu v Indii spravovaném Kašmíru, a žádá, aby do života obyvatel těchto míst, která se v podstatě stala malými městy – byť městy postrádajícími jakýkoliv oficiální statut – byl zaveden řád. Takový krok by přispěl k budování jasnější budoucnosti pro tisíce mladých lidí, kteří si zaslouží takovou budoucnost, která byla jejich rodičům v důsledku násilných historických událostí odepřena. Totéž platí pro Pákistán.
16. Indická a pákistánská ústava se ovšem, pokud jde o základní svobody a práva přiznaná ženám, dětem a menšinám, velmi liší a tato zpráva tuto skutečnost plně zohledňuje.

Ázad Džammú a Kašmír

17. Zpráva vyjadřuje hluboké politování nad pokračující politickou a humanitární situací ve všech čtyřech částech Džammú a Kašmíru, přičemž upozorňuje především na nedostatek demokracie v ADK a v Gilgitu a Baltistanu, kde Pákistán bohužel stále neplní své závazky ohledně zavedení smysluplných struktur zastupitelské demokracie. Zpravodaj není přesvědčen o argumentu, který Pákistán tak často používá, totiž že chybějící zastoupení Kašmíru v pákistánském národním shromáždění má vypovídat o tom, že Pákistán nepovažuje Kašmír za součást své federace; pákistánské zákony totiž v souladu se **zákonem o přizpůsobení** ze dne 1. ledna 2005 platí až na několik málo modifikací v celém Ázad Džammú a Kašmíru a Gilgitu a Baltistanu.
18. Ještě výmluvnější je skutečnost, že správa ADK se uskutečňuje prostřednictvím ministerstva pro záležitosti Kašmíru v Islámábádu, že Kašmířskou radu ovládají pákistánští úředníci a že i klíčové úřady v ADK, jako je například úřad generálního tajemníka, hlavního policejního inspektora, hlavního auditora a tajemníka pro finanční záležitosti, zastávají pouze Pákistánci; nelze si nevšimnout ani toho, že prozatímní ústava z roku 1974 obsahuje ustanovení o zákazu jakékoliv politické činnosti, která není v souladu s doktrínou hlásající, že Džammú a Kašmír je součástí Pákistánu. Tento „zákon o prozatímní ústavě“ z roku 1974 umožňuje existenci mnoha struktur, které tvoří autonomní stát, například zákonodárné shromáždění volené prostřednictvím pravidelně se opakujících voleb, úřad předsedy vlády, který stojí v čele většiny shromáždění, nepřímo volený úřad prezidenta, nezávislé soudnictví a místní vládní orgány. Jedná se ale jen o prázdná ustanovení. Státní pravomoci má v rukou rada Ázad Džammú a Kašmíru, které předsedá pákistánský premiér a jejíž většinu tvoří kabinet premiéra nebo osoby jím jmenované. Podle odstavce 56 zákona o prozatímní ústavě Ázad Džammú a Kašmíru (která byla vypracována federálním ministerstvem pro právní záležitosti a federálním ministerstvem pro záležitosti Kašmíru v Islámábádu) smí pákistánská vláda rozpustit kteroukoliv zvolenou vládu v Ázad Džammú a Kašmíru nehledě na podporu, které se taková vláda může těšit v zákonodárném shromáždění ADK. Navíc stejně jako v celém Pákistánu je i zde nejvyšší autoritou ve všech legislativních záležitostech národní islámská rada.

Gilgit a Baltistan

19. Situace, kterou lze v ADK označit za špatnou, je ještě mnohonásobně horší v Gilgitu a Baltistanu, nejsevernější oblasti Pákistánem spravovaného Kašmíru. Tato oblast nemá žádný statut a není zde nic, co by alespoň připomínalo principy demokratického zastoupení.
20. Gilgit a Baltistan (které Pákistán nazývá Severní oblasti) je pod pákistánskou správou. Pákistán Severní oblasti do svého území dosud formálně nezačlenil, jelikož tvrdí, že celé území Džammú a Kašmíru je sporné. Severní oblasti proto nejsou ani pákistánskou provincií, ani součástí ADK. Rada Severních oblastí, jež byla zřízena už před nějakou dobou a jejíž ustanovení bylo doprovázeno proklamacemi, že bude fungovat jako „oblastní shromáždění“, je ve skutečnosti jen zástěrkou toho, že tato oblast postrádá jakoukoliv ústavní identitu či občanská práva.
21. Lidé jsou udržováni ve stavu chudoby, ngramotnosti a zaostalosti. O tom, že v Gilgitu a Baltistanu nedochází k uspokojování zcela základních potřeb, svědčí jasně skutečnost, že je zde 25 malých nemocnic, ve kterých pracuje 140 lékařů (což znamená, že je zde jeden lékař na 6 000 pacientů), přičemž na ostatním území Pákistánu se nachází 830 nemocnic s 75 000 lékařů; že množství gramotných obyvatel dosahuje celkově pouze 33 %, přičemž obzvláště nízká vzdělanost je mezi dívkami a ženami; že se zde nachází pouze 12 středních škol a 2 oblastní univerzity bez zázemí pro postgraduální studium; že kromě míst ve správě je zde možné najít zaměstnání pouze v sektoru cestovního ruchu, což je samozřejmě problematické – omezené množství místních obyvatel je schopno práci ve správě získat, ale i pak je jejich plat až o 35 % nižší než plat zaměstnanců z jiných oblastí; a že zde neexistuje žádný místní rozhlas ani televize.
22. Zemětřesení, které samo o sobě zemi zasáhlo ničujícím způsobem v roce 2005, výše zmíněnou situaci ještě zhoršilo. Neupozornit na tuto situaci a nezdůraznit, k jakému bezpráví zde trvale dochází, by bylo nanejvýš nezodpovědné. Tato zpráva proto naléhavě zdůrazňuje nutnost, aby Pákistán přehodnotil svou koncepci demokratické odpovědnosti a řešil problém uspokojování potřeb obyvatel v oblastech, které jsou (de facto) pod jeho kontrolou.

Otázka referenda

23. Tato zpráva dává jasně najevo, že podporuje současný mírový proces mezi Pákistánem a Indií, poněvadž tento proces je cestou vpřed.
24. Pákistán i nadále poukazuje na rezoluce o Kašmíru, které v počáteční fázi vydávala Rada bezpečnosti OSN s cílem podpořit pákistánské snahy o uspořádání referenda, jež by mělo určit, zda by se měl znovusjednocený Džammú a Kašmír „připojit“ k Indii, nebo k Pákistánu. Tato zpráva však upozorňuje na to, že podmínky, které pro konání takového referenda stanovila OSN, Pákistán nesplnil, a ani je už nikdy splnit nemůže. Situace se změnila.

Závěr

25. Závěrem tato zpráva vyjadřuje úctu k jedinečnému a starobylému odkazu kašmírského lidu a chválí jej za jeho houževnatost. Je povzbudivé, že po tolika desetiletích tragického konfliktu v této mimořádně krásné a historicky významné části subkontinentu se dvě velké mocnosti, Indie a Pákistán, setkávají s kašmířským lidem a že se na obzoru rýsují mírová řešení, která jsou také uváděna v praxi. Evropský parlament tento dobře známý proces plně podporuje.

List of UN resolutions on Kashmir (1948-1971)

Resolution 38 (1948) adopted by the United Nations Security Council (hereafter referred to as the Security Council) at its 229th Meeting held on 17 January 1948;
 Resolution 39 (1948) adopted by the Security Council at its 230th Meeting held on 20 January 1948;
 Draft Resolution presented by the President of the Security Council and the Rapporteur on 6 February 1948;
 Resolution 47 (1948) adopted by the Security Council at its 286th Meeting held on 21 April 1948;
 Resolution 51 (1948) adopted by the Security Council at its 312th Meeting held on 3 June 1948;
 Resolution adopted by the United Nations Commission for India and Pakistan on 13 August 1948;
 Resolution adopted by the United Nations Commission for India and Pakistan on 5 January 1949;
 Proposal in respect of Jammu and Kashmir made by General A.G.L. McNaughton, President of the Security Council of the United Nations on 22 December 1949;
 Resolution 80 (1950) adopted by the Security Council at its 470th Meeting held on 14 March 1950;
 Resolution 91 (1951) adopted by the Security Council at its 539th Meeting held on 30 March 1951;
 Resolution 96 (1951) adopted by the Security Council at its 566th Meeting held on 10 November 1951;
 Resolution 98 (1952) adopted by the Security Council at its 611th Meeting held on 23 December 1952;
 Resolution 122 (1957) adopted by the Security Council at its 765th Meeting held on 24 January 1957;
 Draft Resolution presented by Australia, Cuba, U.K. and U.S.A. on 14 February 1957;
 Resolution 123 (1957) adopted by the Security Council at its 774th Meeting held on 21 February 1957;
 Draft Resolution presented by Australia, Columbia, Philippines on 16 November 1957;
 Resolution 126 (1957) adopted by the Security Council at its 808th Meeting held on 2 December 1957;
 Draft Resolution submitted by Ireland to the Security Council on June 22, 1962;
 Statement of the President of the Security Council (French Representative) made on the 18 May 1964 at the 1117th Meeting of the Council (Document No. S/PV. 1117, dated the 18 May 1964) summarizing the conclusion of the debate on Kashmir;
 Resolution 209 (1965) adopted by the Security Council at its 1237th Meeting held on 4 September 1965;
 Resolution 210 (1965) adopted by the Security Council at its 1238th Meeting held on 6 September 1965;
 Resolution 211 (1965) adopted by the Security Council at its 1242nd Meeting held on 20 September 1965;
 Resolution 214 (1965) adopted by the Security Council at its 1245th Meeting held on 27

September 1965;
Resolution 215 (1965) adopted by the Security Council at its 1251st Meeting held on 5 November 1965;
Resolution 303 (1971) adopted by the Security Council at its 1606th Meeting held on 6 December 1971;
Question considered by the Security Council at its 1606th, 1607th and 1608th Meetings held on 4, 5 and 6 December 1971;
Resolution 307 (1971) adopted by the Security Council at its 1616th Meeting held on 21 December 1971.

POSTUP

Název	Kašmír: současná situace a budoucí perspektivy
Číslo postupu	2005/2242(INI)
Příslušný výbor Datum, kdy bylo na zasedání oznámeno udělení svolení	AFET 15.12.2005
Výbor(y) požadáný(é) o stanovisko Datum oznámení na zasedání	-
Nezaujaté stanovisko Datum rozhodnutí	-
Užší spolupráce Datum oznámení na zasedání	-
Zpravodaj(ové) Datum jmenování	Baroness Nicholson of Winterbourne 12.12.2005
Předchozí zpravodaj(ové)	-
Projednání ve výboru	28.11.2006 24.1.2007 26.2.2007
Datum přijetí	21.3.2007
Výsledek závěrečného hlasování	+ 60 - 1 0 11
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Vittorio Agnoletto, Roberta Alma Anastase, Robert Atkins, Panagiotis Beglitis, Monika Beňová, André Brie, Philip Claeys, Simon Coveney, Véronique De Keyser, Hanna Foltyn-Kubicka, Michael Gahler, Bronisław Geremek, Alfred Gomolka, Richard Howitt, Jana Hybášková, Anna Ibrisagic, Bogdan Klich, Helmut Kuhne, Vytautas Landsbergis, Eugen Mihăescu, Philippe Morillon, Pasqualina Napoletano, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Baroness Nicholson of Winterbourne, Raimon Obiols i Germà, Cem Özdemir, Janusz Onyszkiewicz, Justas Vincas Paleckis, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Tobias Pflüger, João de Deus Pinheiro, Mirosław Mariusz Piotrowski, Hubert Pirker, Michel Rocard, Raúl Romeva i Rueda, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, Marek Siwiec, István Szent-Iványi, Charles Tannock, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Ari Vatanen, Kristian Vigenin, Jan Marinus Wiersma
Náhradník(ci) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Laima Liucija Andrikienė, David Casa, Giulietto Chiesa, Alexandra Dobolyi, Andrew Duff, Carlo Fatuzzo, Kinga Gál, David Hammerstein Mintz, Tunne Kelam, Evgeni Kirilov, Jo Leinen, Yiannakis Matsis, Doris Pack, Inger Segelström, Adrian Severin, Jean Spautz, Csaba Sándor Tabajdi
Náhradník(ci) (čl. 178 odst. 2) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Sharon Bowles, Philip Bushill-Matthews, Roger Helmer, Sajjad Karim, Elizabeth Lynne, David Martin, Gérard Onesta, Ria Oomen-Ruijten
Datum předložení	25.4.2007
Poznámky (údaje, které jsou k dispozici jen v jednom jazyce)	